

Jornades Vida després de la vida. Raymond Moody i Marilyn Rossner

Barcelona, 8-9 de juny de 2013

Dr. Raymond Moody.

En les dues sessions va parlar de les *experiències properes a la mort* (EPM) i de la *reencarnació*

En la presentació va explicar-nos qui era, de quina família provenia i a què es dedicava. De família no religiosa, el seu pare un cirurgià militar que va exercir en el Pacífic durant la Segona Guerra i que mai va parlar de la seva dura experiència ni de les seves emocions.

El primer interès i des que era petit va ser l'astronomia. Tot i que sovint es plantejava què era això de la mort mai va tenir una experiència propera a la mort. Es va doctorar en filosofia, fet que el va ajudar molt, i en psiquiatria. La lectura de *La República* de Plató el va marcar molt i el fet que un professor seu de la Facultat de Medicina va patir una experiència propera a la mort el va portar a interessar-se i per aquestes experiències.

Què són **les experiències properes a la mort**? Els filòsofs grecs ja en parlaven. En la darrera part de *La República* Plató explica la història d'un soldat que es creia havia mort en la batalla, però en el seu funeral es va aixecar i va parlar de la seva experiència. Va dir que havia estat en un indret on havia fet revisió de la seva vida. Plató ho va acceptar com una esclatxa a l'altre món i això va impressionar al Dr. Moody. Molts altres filòsofs grecs van recollir també aquesta experiència.

Coses típiques de les EPM:

1. El cos s'atura i diuen que escolten al metge que diu. "ja se n'ha anat". És una gran sorpresa per a ells i comenten que mai s'havien sentit tan vius com en aquest moment. Senten que això és una realitat i que la vida és un somni.
2. Deixen el cos físic. S'aixequen, miren avall i es visualitzen a sí mateixos. Això els sorprèn. Ho senten i veuen tot, però no de manera auditiva, sinó com una comunicació de ment a ment, de cor a cor. Volen parlar amb el doctor, però no contacten, sinó que el travessen i llavors s'adonen que estan en un procés de mort. Diuen que no hi ha paraules per descriure aquesta experiència doncs els resulta inexplicable i no troben una descripció verbal.
3. Passen per un passadís o túnel i surten cap a una llum molt brillant, més que qualsevol altra llum viscuda. És brillant, però no molesta. I, en entrar en ella, senten alegria i pau. Sacsejats per una sensació d'amor. Es troben amb amics i familiars que els esperen, però no tenen un cos físic, sinó una estructura espiritual sense substància física. Tots es veuen millor físicament que quan estaven aquí a la Terra. Es troben també amb familiars amb els que havien tingut algun conflicte, però allí tot està perdonat i els conflictes resolts.
4. En algun moment tot desapareix i la llum es fa més brillant. Es troben dins d'un holograma tridimensional. En aquest panorama se'ls representen totes les coses i accions fetes durant la vida. Tot succeeix instantàniament. La revisió

panoràmica és una experiència molt important doncs és una prova de la vida després de la mort.

Què podem concloure? La vida aparent és un procés de dues cares. La vida té dues fases.

Tipus d' EPM:

1. Alguns diuen que no saben com van tornar. De repent tornen sense cap transició
2. Altres diuen que se'ls va dir que havien de tornar per acabar les coses que no han acabat. Els resulta molt frustrant tornar sense saber quines són les coses inacabades. Després se n'adonen.
3. Altres diuen que se'ls ha donat una lliçó. Els deixen triar entre seguir a la llum o tornar. Els que han tornar són diuen que solen fer-ho quan tenen infants o algú que els necessita.

Quan la gent torna de les EPM canvien completament.

1. Tots diuen que han perdut la por a la mort. Estan compromesos amb la vida, però quan arribi la mort ja no tindran por perquè saben que només és una transició a l'altra vida.
2. Afecta els valors de la vida i comenten que han après a estimar. Les relacions han de ser amoroses, però creuen que en aquest món els serà difícil. Aquesta experiència els col·loca en una vida més espiritual. Venen d'una experiència de llum i d'amor i senten nostàlgia d'ella.

Què passa amb les suïcidats?

Quan una família passa per una experiència de suïcidi és terrible. Els suïcidats que han passat per experiències properes a la mort expliquen el mateix que les altres persones i no pensaven que el suïcidi els portés a l'infern; sinó que el què els dol és les conseqüències que han patit els seus familiars i diuen que mai més ho tornarien a fer. Aprenen que la vida, malgrat ser difícil a vegades, té un propòsit.

Hi ha hagut molts estudis sobre els suïcidats i s'ha fet un seguiment d'aquests pacients i diuen que els que han passat per experiències properes a la mort afirmen que mai més ho tornarien a fer; en canvi, els que no les van tenir varen seguir amb els intents de suïcidi.

Les experiències properes a la mort són molt inspiradores perquè representen una vida després de la mort. Podem dir que hi ha una vida després de la mort, però quan hi volem aplicar un pensament racional és difícil d'explicar-ho. Cal pensar-ho molt. Hi ha moltes teories. Alguns ho afirmen; altres hi donen una interpretació neurofisiològica; una falta d'oxigen al cervell que provoca al·lucinacions. Aquest és un debat a Occident. La teoria del Dr. Moody és que ja hi ha informació adient i sabem que les experiències properes a la mort no tenen res a veure amb la fisiologia del cervell, com ho demostren les experiències que viuen els acompanyants dels moribunds, que són les mateixes que aquests, i no tenen cap mancança d'oxigen al cervell. Són les que anomenem experiències de mort compartides.

Què diuen les persones que han viscut experiències de mort compartides amb les que el Dr. Moody parlat aquí a Espanya i arreu del món? Quan la persona mor veuen que l'esperit deixa el cos de la persona. A vegades ho descriuen com una rèplica

transparent de la persona, que s'eleva. Altres, com una llum grisa i daurada que deixa el cos i puja. Té una estructura de llum. Per què hi ha aquestes dues versions? Perquè hi ha molta dificultat amb el nostre llenguatge de descriure-ho bé. És una mateixa experiència, però la descripció verbal és diferent. Els metges de guàrdia, persones molt pràctiques i terrenals, parlen de les experiències properes a la mort que han viscut pacients seus i ho descriuen com una rèplica transparent de la persona. Alguns acompanyants van més enllà i deixen el seu cos per acompanyar al familiar a la Llum i, quan ho comenten, ho perceben com quelcom molt natural.

El Dr. Moody té la convicció que hi ha vida després de la mort i és necessari conèixer aquestes experiències perquè la civilització occidental està en un moment molt crític. Aviat hi haurà suport racional a totes aquestes teories.

Comenta també el treball o la tècnica amb els miralls des de l'any 1990. Volia reproduir les experiències de la gent amb els oracles. Explica la trajectòria històrica dels oracles. Uns llocs que servien per compartir i parlar amb els morts. En l'*Odíssea*, Llibre 11, Ulisses va a l'altre món amb els oracles dels morts. A Grècia n'hi havia quatre importants; també aquí a Espanya. Així, doncs, el Dr. Moody volia fer una rèplica d'aquests oracles amb l'habitació dels miralls. És un experiment que permet connectar amb els esperits. Descriu el mètode que està verificat per molts psicòlegs.

La reencarnació.

Hi ha una idea de la reencarnació procedent d'Orient. En els segle XIX aquestes idees varen ser importades des de la Índia a Europa. Aquest concepte apareix en la història des dels principis. Pitàgores, en el 550 a.d.C. ja en parlava. Recordava buit de les seves vides passades. Plató també en parla a *La República*. Inclús és present en la cristiandat des dels inicis fins al segle IV d.d.C. quan va ser prohibida aquesta idea.

Tres punts per reafirmar la reencarnació

1. Hi ha adults que de cop i de manera espontània tenen records de vides passades. L'any 1889 el Dr. Moody va conèixer alguns casos.
2. Els records espontànies de vides passades en els nens. En els nens és molt comú, però els adults no els en fas cas. Inclús el fill del Dr. Moody, en Carter, té molts records i referències d'altres vides viscudes i els hi ha explicat.
3. Les regressions hipnòtiques a vides passades. La hipnosi és molt fàcil de fer i el Dr. Moody la practica. És útil per recordar traumes de la infància i molts terapeutes la utilitzen doncs no té res de fantasiós.

Aquestes tres línies són les que donen suport a les reencarnacions. La dificultat rau en quan la gent parla del temps. Si no existeix el temps en les experiències properes a la mort, per què en les regressions al passat ho fan en un ordre seqüencial en el temps?

El Dr. Moody comença a pensar en una altra perspectiva relacionada amb la identitat personal. La idea que ell proposa és la que potser la vida humana és una història. La història que contem sobre nosaltres. Els éssers humans som la única espècie humana que expliquem històries. Potser la nostra identitat personal consisteix en la nostra història.

Una idea que comença a tenir forma, per al Dr. Moody és la de preparar la ment en la idea de la vida després de la mort: expandir el nostre sistema lògic. Com professor de lògica i de filosofia del llenguatge, veu que la gran dificultat de pensar en la vida

després de la mort és la lògica. La visió de la mort no encaixa amb la nostra lògica occidental i des de 1969 ha utilitzat un nou sistema de lògica que complementa a la que utilitzem. És un sistema de lògica que prepara per a tenir una altra percepció de les experiències properes a la mort doncs aquestes experiències són inexplicables per als qui les viuen.

Necessitem nous sistemes de pensament per repensar la vida. La idea que som diferents els uns dels altres és una il·lusió. Som part d'una mateixa consciència. En un futur podem estar en una altra vida, però l'estructura és permanent. Fora de l'existència física el lloc on anem és una existència sense temps.

La vida és un mètode d'educació i entreteniment. Cadascú tenim / som una història de vida. El propòsit de tot és l'amor. Aquí hi venim aprendre a estimar. Totes les històries de vida les vivim per aprendre a estimar.

Què ens queda ara? *La única resposta racional és que hi ha vida després de la mort.*

Amb els aplaudiments dels assistents s'acomiada el Dr. Moody amb la seva bonhomia que l'acompanya.

Marilyn Rossner.

Comença amb una oració. En la introducció comenta que vol portar-nos a un camí per entendre el món espiritual. Ha sabut sempre que vivim després de la mort; però a molta gent això li fa por i creu que alguns de nosaltres encara no n'estem convençuts.

L'esperit li diu que ha de fer tres preguntes:

- .Tens una invitació per anar al Cel?
- .Si la tens, qui te la va donar?
- .Saps com arribar-hi?

Hem arribat a la Terra amb un determinat nombre de passos, de respiracions i hem de saber la veritat. "La veritat us farà lliures" diu Jesús i totes les tradicions del ioga ho diuen. Ella, que és jueva ortodoxa, sap que hi ha un Déu i també ho diuen els sofistes, els budistes i els xamans. Tots anem a algun lloc després de la mort. Molts nens amb els que ella ha treballat estan al Cel i també el seu marit, el P. John. Se'n va anar tot somrient al Cel, fent quatre respiracions, a la vigília dels seus 82 anys. Això és el què anomenem morir sense por. Tot i que troba a faltar la seva presència física aquí, el sent i el pot veure. Aquesta és la missió que ella vol transmetre'ns: els que estímem estan a prop. Vivim després de morir. Així doncs, què pot ser més bonic?

Tots sabem, en nàixer, quina és la nostra missió aquí. Tots en tenim una. Si entenem que hi ha un propòsit a la vida tenim una altra visió d'ella. Cal saber viure la vida de manera neta i honesta. Estem preparats per a morir o tenim secrets? Quan morim i sortim del cos som conscients de tot el què ens ha passat i lamentaríem els secrets. Hem de viure cada moment com si fos l'últim. El ahir és història, el demà és un misteri, no en tenim. Només tenim present i hem de viure'l feliços, No importa el què hagi passat o el què t'hagin fet.

El món espiritual és un món meravellós si hi anem en el moment adequat. No és el cas dels suïcidats perquè aquestes persones van a un lloc de descans i s'hi queden un temps perquè no poden anar al Jardí fins que rebin el perdó dels que han fet mal. No sabem on estan, busquen la Llum, però no es fan mal. La majoria són bona gent, però l'energia del món els ha resultat difícil i la Terra no els entén. La majoria diuen que no ho volien fer i que, d'haver sabut el patinet causat als familiars, no ho haurien fet. No són ànimes perdudes, però com han d'acabar de fer el què venien a fer a la Terra, intentaran que altres persones ho facin fins l'edat en la que elles havien de morir. Per què succeeix? Perquè quan venim a la Terra venim a acabar alguna cosa. Som esperits amb un destí i coincidim amb persones amb les que ens sentim a gust i amb altres no. Això significa que l'energia no és compatible. En aquests casos, retira't i deixa'ls pas. Jesús diu que quan no estàs bé en un lloc treu-te la pols dels peus i marxa'n. Hem d'observar la nostra energia i respectar-la.

A la Terra hi ha molts històries que no són certes. Quan hi ha una crisi l'esperit diu que és degut al poder, als diners, als diamants, etc. Els anys 2013, 2014 i 2015 són anys en els que sortiran les mentides i es sabran. Cal ser fort. Moltes persones i de totes les religions i tradicions voldran saber la veritat i anar a la Llum. Hem d'estar preparats per anar a la Llum i serà el dia, com diu l'esperit, que el Senyor vulgui. Ara és el moment de la veritat i hem de pensar com la vivim. Si hi ha alguna cosa a la nostra vida que no està en l'onda de Déu, l'hem de deixar anar per viure en el món espiritual

Sobre les missatges i llur explicació va dir que tots podem rebre missatges. En la majoria dels casos les persones comencen a tenir experiències. Els esperits poden significar-se de diferents maneres: parar els rellotges, llums que s'encenen i s'apaguen, sentir passos, escoltar veus. Estem aquí perquè els nostres guies espirituals i les persones que ens estimen ens van portar aquí.

Moltes persones tenen por de fer el què han vingut a fer perquè tenen por de no encaixar. És part del nostre show. Hem d'aprendre a veure-ho i a gaudir-ho. Hem de construir la nostra energia perquè no ens puguin fer mal. Podem ser l'observador de l'emoció, no cal ser l'experimentador.

Quan varem venir a la Terra tots érem esperits i tots sabíem que veníem amb una missió. El naixement és un xoc, el xoc més gran que tenim. Succeeix que, en nàixer, l'esperit surt. Es talla el cordó umbilical, però mai es talla l'esperit. És la força de la vida, l'atman en ioga. És el que ens fa romandre aquí a la Terra. Quan morim, l'esperit surt i tardarà entre 24 i 74 hores en dissoldre's el cordó, però és la mateixa energia la que ens manté fins la mort.

En dormir, el nostre esperit està en algun lloc, no en el cos. Està en els diferents llocs de l'esperit. En ioga es diu que hi ha diferents plans i quan l'esperit comença a dissoldre's (dormir) som capaços de visitar aquets indrets. Algunes vegades anem a veure les ànimes perdudes; per exemple, si prenem alcohol, drogues, si veiem films d'assassinats, etc. perquè en aquests casos l'esperit no pot anar massa amunt i queda retingut a la Terra. El Dalai Lama diu que el què fas dues hores abans d'anar a dormir ajudarà a que vagis directe algun lloc, també ho diuen els xamans. La darrera hora abans d'anar a dormir hauria de ser per fer meditació, ioga, escoltar bona música. Els nostres guies ens ajudaran anar a llocs més elevats. Durant els somnis podem preguntar als éssers estimats on estan doncs hi tenim accés. Els éssers espirituals ens protegeixen.

Per què emmalaltim?

A la Bíblia hi ha una sentència que diu "els pecats dels pares i dels ancestres estaran amb vosaltres durant set generacions" Vol dir que la memòria, les energies o les malalties del passat, podran venir a nosaltres des de diferents generacions. En les constel·lacions familiars i altres teràpies espirituals, saben que el què succeeix en les dues o tres generacions abans de nosaltres influirà en el nostre cos físic. Les emocions i els traumes venen de tres o quatre generacions anteriors. El asma, per exemple, és degut perquè durant les guerres, els ancestres varen morir per gas. La bulímia es deguda al fet que en una vida passada o els ancestres varen passar gana. Tot està connectat. És important saber que les malalties van de generació en generació per poder fer que canviï. L'esperit mai emmalalteix.

Enterrar o incinerar?

L'esperit tarda entre 19 i 21 dies en marxar. Quan està lliure tarda entre 1 i 3 dies en dissoldre's. Molts dels grans místics: essenis, cabalistes, sofistes, xamans, no volen ser incinerats per donar el temps necessari a l'esperit per sortir del cos. Sovint la incineració es fa massa ràpid i no es dóna temps.

A través de tècniques es possible veure com l'esperit surt del cos i fer també que el cos espiritual pugui. Hi ha persones entrenades que s'asseuen al costat del cos per

Maria Pallarès Sans

acompanyar fins que són enterrats i demanem a l'esperit que vagi cap a la Llum el més alt possible. Així l'esperit es sent lliure.

I la donació d'òrgans?

Sabem que les donacions salven moltes vides. Els místics no la recomanen perquè quan és el moment de marxar hem de fer-ho. Els jueus hi estan d'acord en casos de persones que facin una vida especial doncs cada òrgan porta l'essència del cos i quan un òrgan es trasplantat la persona receptora té la memòria de qui portava aquest òrgan. La qüestió és que no sigui ferit l'esperit. Hi ha casos que s'ha trasplantat el cor d'un porc i això no està permès pels místics.

Elisabeth Kübler-Ross va ser la primera en desenvolupar una teràpia per ajudar als moribunds. Dissimular que s'està morint és un error. És millor assumir-ho. En el moment de la mort cal ajudar a l'esperit a marxar. Parlar positivament de la persona i encendre un ciri que duri set dies amb la finalitat que l'esperit pugui el més alt possible. El què importa és alliberar l'esperit amb converses positives i dir-los-hi el què voldrien escoltar, com : el trobarem a faltar, que ho han fet bé quan estaven aquí, etc. però no demanis un senyal perquè no hagin d'estar pendents d'això quan facin el camí. Els esperits envien símbols. La ment ha d'estar clara en sortir del cos per escoltar quan li donin la benvinguda a la Llum i pugui tornar la salutació. Envies un pensament a les persones que es queden i els dies fins aviat.

Què és la mort? No hi ha mort. Soc aquí per dir-vos-ho. On és la mort? On és el món espiritual? Alguns creuen que és a la tomba; altres, a l'infern; altres, no creuen res. Res de tot això és veritat. Hi ha molts plans, molts llocs, molts móns. Estem en un univers multidimensional. Jesús diu que en el món de Déu hi ha moltes cases.

“La pau que tinc, diu Marilyn, malgrat sentir l'absència física del meu marit, és perquè ell està viu i està bé. Puc ser feliç”. És veritat que a cada tradició religiosa hi ha una part trista sobre el què hi ha després. La por és perquè no entenem els ensenyaments místics de les religions.

Quan anem a l'altre món no hi anem sols; ens acompanyen els guies i els éssers estimats morts. Ningú neix sol ni mor sol. El procés de la mort és el següent: l'esperit es mou des dels peus fins al cap, al revés de les agulles del rellotge, fins sortir. Quan ens despertem de dormir les agulles del nostre esperit es mouen al revés. Això és una resposta autista. En el cas dels malalts d'Alzheimer, l'esperit està fora del cos; en el coma i en l'autisme, l'esperit entra i surt i el mateix succeeix quan dormim. L'esperit es mou ràpidament i per això sembla l'efecte túnel que expliquen els que han viscut experiències properes a la mort. I, al final de l'espiral, veuen la Llum. També senten una mena de veu interior que diu: “què has fet per a la humanitat?” D'això se'n diu revisió personal de vida. Tots els que han fet mal no podran tenir pau fins aconseguir el perdó dels damnificats.

Com morir? No som ni el cos ni la ment; som esperit que viu en un cos i té una ment. Amb la ment poden crear salut o malalties; felicitat o por. Prego perquè tots pugueu crear felicitat perquè aquesta és la nostra feina aquí a la Terra. La gent a vegades manifesta ràbia. És una causa de depressió. Tenim set cossos i cada cos té associada una emoció. Cada color té una vibració diferent i cada cos també. La malaltia mai comença en el cos; comença en una altra freqüència i no en el cos espiritual.

Per passar de la por a la fe i canviar d'estat, a una freqüència més elevada, podem fer visualitzacions, recitar mantres, fer acupuntura o ioga o meditació. És bo beneir els aliments o posar les mans per damunt d'ells.

Com connectar amb els esperits?

A través dels nostres pensaments. En el món espiritual no hi ha temps ni espai. Hi ha energia i ens comuniquem a través de la nostra energia. Cal estar en una vibració especial; això succeeix a la nit dues vegades.

Els nens des que naixen fins als dos anys el seu somni està en estat alfa i a partir dels quatre anys, és un 75% del seu somni. Els esperits ens visiten de diferents maneres. Podem aprendre a escoltar-los, a veure'ls i a sentir-los. Els nostres sentits són externs, però també en tenim d'interns que ens serveixen per reconèixer els senyals, com és un canvi en la respiració, un augment de les pulsacions, més calor, etc. Hem de detectar com ens sentim per reconèixer el missatge i també hem de diferenciar entre imaginació i realitat. Hem d'oblidar els que ens han fet mal i alliberar-nos-en perquè si no oblidem som nosaltres els que sofrim.

La missió per a cadascú de nosaltres és saber com contactar amb els esperits.

En arribar aquí, Marilyn ens ensenya un exercici de relaxació i d'acompanyament als xacres per poden sintonitzar amb el món de l'esperit. Recomana que es faci abans d'anar a dormir, així com que no es vegin pel·lícules violentes ni prendre alcohol o drogues. Millor fer meditació, pregar, fer estiraments o escoltar bona música.

En finalitzar les dues sessions beneeix als assistents i en la última, Sister Leona, monja catòlica i acompanyant de Marilyn en tots els seus viatges, canta una preciosa melodia.

Les Jornades han estat molt profitoses. La presència càlida del Dr. Moody i la bondadosa proximitat de Marilyn Rossner han deixat un profund pòsit.

M. Carme Sans
Barcelona, 8-9 de juny de 2013